Ordinul Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România - OAMGMAMR

Codul de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România din 09.07.2009

Parte integrantă din Hotărâre 2/2009

În vigoare de la 12 august 2009

Consolidarea din data de **16 octombrie 2026** are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 560 din 12 august 2009

Include modificările aduse prin următoarele acte: Hotărâre 28/2020; Hotărâre 27/2023. Ultimul amendament în 20 octombrie 2023.

CAPITOLUL I
Principii generale

Art. 1. - Codul de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România cuprinde un ansamblu de principii şi reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moaşă şi profesia de asistent medical pe teritoriul României.

Art. 2. - Codul de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România are drept principal scop:

a) ocrotirea drepturilor pacienţilor;

b) respectarea obligaţiilor profesionale de către asistenţii medicali generalişti, moaşe şi asistenţii medicali;

c) apărarea demnităţii şi a prestigiului profesiunii de asistent medical generalist, de moaşă şi de asistent medical;

d) recunoaşterea profesiei, a responsabilităţii şi încrederii conferite de societate, precum şi a obligaţiilor interne ce derivă din această încredere.

Art. 3. - Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moaşă şi profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:

a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect faţă de viaţa şi de persoana umană;

b) în orice situaţie primează interesul pacientului şi sănătatea publică;

c) respectarea în orice situaţie a drepturilor pacientului;

d) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toţi factorii implicaţi în asigurarea stării de sănătate a pacientului;

e) acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competenţe, aptitudini practice şi performanţe profesionale fără niciun fel de discriminare;
f) în exercitarea profesiei asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali trebuie să dovedească loialitate şi solidaritate unii faţă de alţii în orice împrejurare, să îşi acorde colegial ajutor şi asistenţă pentru realizarea îndatoririlor profesionale;
g) asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali trebuie să se comporte cu cinste şi demnitate profesională şi să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

CAPITOLUL II
Responsabilitatea personală, integritatea şi independenţa profesională a asistenţilor medicali generalişti, moaşelor şi asistenţilor medicali

Art. 4. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical îşi exercită profesia fără a aduce atingere onoarei acesteia şi cu respectarea demnităţii şi moralităţii individuale şi profesionale.
Art. 5. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia să manifeste o conduită ireproşabilă faţă de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia.
Art. 6. - (1) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical vor fi ghidaţi în conduita profesională de următoarele valori esenţiale ale profesiei: profesionalismul, cooperarea şi empatia.
(2) Profesionalismul este definit prin deţinerea şi exercitarea cunoştinţelor şi competenţelor necesare realizării unui act de îngrijire de înaltă calitate, cu respectarea principiilor eticii şi deontologiei profesionale. De asemenea, profesionalismul presupune ca asistenţii medicali şi moaşele să fie capabili să acorde îngrijiri de calitate, adaptate nevoilor de sănătate ale membrilor societăţii, indiferent de vârstă, poziţie socială, gen, orientare politică, religioasă sau sexuală, grad de invaliditate sau alte criterii de diferenţiere, contribuind astfel la creşterea nivelului de sănătate a populaţiei, la promovarea şi adoptarea unui stil sănătos de viaţă.
(3) Cooperarea presupune stabilirea unor relaţii cu toate persoanele implicate - membri ai echipei medicale, pacienţi, familiile acestora - bazate pe o comunicare reală şi deschisă, astfel încât să permită schimbul de informaţii, cunoaşterea şi sprijinul reciproc, conducând la dezvoltarea relaţiei asistent medical/moaşă - pacient - familie, cu rezultate benefice în acordarea îngrijirilor medicale, care pot deveni astfel individualizate, complete şi continue. Cooperarea implică, de asemenea, îmbunătăţirea muncii în echipa medicală, creşterea nivelului de coeziune din cadrul acesteia, fapt ce se poate reflecta în calitatea îngrijirilor acordate, în modul în care sunt acestea percepute de către pacienţi şi familiile acestora.
(4) Empatia în actul medical este abilitatea de a înţelege, simţi şi împărtăşi sentimentele celuilalt (pacient, membru de familie). Se referă la capacitatea cognitivă, emoţională şi comportamentală

de a te pune în situaţia pacientului sau a rudelor, a înţelege problemele şi stările din perspectiva acestora şi a comunica adecvat acest lucru cu aceştia. Empatia este o valoare profesională esenţială în profesia de asistent medical/moaşă, definită implicit şi explicit prin grija faţă de pacient.

Art. 7. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt răspunzători pentru fiecare dintre actele lor profesionale.

Art. 8. - Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali din sistemul public sau privat încheie o asigurare de răspundere civilă pentru riscuri ce decurg din activitatea profesională.

Art. 9. - Încredinţarea atribuţiilor proprii unor persoane lipsite de competenţă constituie greşeală deontologică.

Art. 10. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, adaptat nivelului de înţelegere al acestuia.

Art. 11. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense materiale, altele decât formele legale de plată.

CAPITOLUL III
Raporturi profesionale cu alţi profesionişti din domeniul medico-sanitar şi instituţii

SECŢIUNEA 1
Raporturile profesionale cu alţi profesionişti din domeniul sanitar

Art. 12. - În baza spiritului de echipă, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali îşi datorează sprijin reciproc.

Art. 13. - Constituie încălcări ale regulilor etice:

a) jignirea şi calomnierea profesională;

b) blamarea şi defăimarea profesională;

c) aprecierile în public sau pe reţelele de socializare neconforme cu realitatea, legate de activitatea Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, denumit în continuare OAMGMAMR, în scopul de a induce în eroare opinia publică;

d) publicarea în mediile tradiţionale de comunicare (ziare, reviste, televiziune, radio etc.) sau pe reţelele de socializare de imagini care aduc atingere demnităţii umane;

e) răspândirea de informaţii de natură să prejudicieze imaginea sau drepturile asistentului medical generalist, a moaşei şi a asistentului medical;

f) denigrarea imaginii unei persoane în scopul de a vătăma sau păgubi, realizată prin mass-media;

g) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnităţii profesionale a asistentului medical generalist, a moaşei şi a asistentului medical.

Art. 14. - (1) În cazul unor neînţelegeri, în considerarea calităţii profesionale, conflictul în primă instanţă trebuie mediat de biroul consiliului judeţean, la nivel judeţean/municipiului Bucureşti, şi de Biroul executiv, la nivel naţional.

(2) Dacă acesta persistă, cei implicaţi se pot adresa Comisiei de etică şi deontologie sau justiţiei, fiind interzisă perturbarea activităţii profesionale din aceste cauze.

(3) În cazul în care se constată încălcări ale regulilor etice, se urmează procedura de sancţionare, conform prevederilor Statutului Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naţionale a Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România nr. 1/2009.

Art. 15. - În cazul colaborării mai multor asistenţi medicali generalişti, moaşe şi asistenţi medicali pentru evaluarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiaşi pacient, fiecare practician îşi asumă responsabilitatea individual, prin aplicarea parafei profesionale/semnăturii în dreptul fiecărei manevre sau tehnici executate personal.

Art. 16. - În interesul pacienţilor, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali vor avea relaţii de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnităţii şi onoarei profesionale.

SECŢIUNEA a 2-a
Raporturile profesionale cu instituţiile

Art. 17. - Angajatorul trebuie să asigure condiţii optime de muncă asistentului medical generalist, moaşei şi asistentului medical în exercitarea profesiei, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 18. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical aduc la cunoştinţa persoanelor competente şi autorităţilor competente orice circumstanţă care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce priveşte efectele asupra persoanei sau care limitează exerciţiul profesional.

~~**Art. 19. -** Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical, în concordanţă cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinesc, contribuie la orientarea politicilor şi dezvoltarea sistemului de sănătate.~~

CAPITOLUL IV
Educaţia medicală continuă

Art. 20. - În vederea creşterii gradului de pregătire profesională, asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali au obligaţia să efectueze cursuri şi alte forme de educaţie medicală continuă creditate de OAMGMAMR, precum şi alte forme de educaţie continuă prevăzute de

lege pentru îndeplinirea numărului minim de credite anual necesar obţinerii avizului anual de exercitare a profesiei.

CAPITOLUL V
Obligaţii etice şi deontologice

SECŢIUNEA 1
Obligaţia acordării îngrijirilor medicale

Art. 21. - Asistentului medical generalist, moaşei şi asistentului medical, în exercitarea profesiei, le sunt interzise orice discriminări pe baza rasei, sexului, vârstei, apartenenţei etnice, originii naţionale sau sociale, religiei, opţiunilor politice sau antipatiei personale, a condiţiei sociale faţă de pacienţi sau pe baza oricărui alt criteriu de diferenţiere menţionat în legislaţia în vigoare referitoare la combaterea discriminării.

Art. 22. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia de a acorda primul ajutor, în limita competenţelor definite legal.

Art. 23. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical au obligaţia să acorde asistenţă medicală şi îngrijirile necesare în limita competenţei lor profesionale.

Art. 24. - În caz de calamităţi naturale (cutremure, inundaţii, epidemii, incendii) sau accidentări în masă (naufragii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să răspundă la chemare, imediat ce au luat cunoştinţă despre eveniment, sau, după caz, îşi pot oferi de bunăvoie serviciile de îngrijire.

~~**Art. 25.** - (1) Voinţa pacientului în alegerea asistentului medical generalist, a moaşei şi a asistentului medical trebuie întotdeauna respectată, indiferent care ar fi sensul acesteia.~~

~~(2) Dacă pacientul se află într-o stare fizică sau psihică ce nu îi permite exprimarea lucidă a voinţei, aparţinătorii sau apropiaţii celui suferind trebuie preveniţi şi informaţi corect, pentru a hotărî în numele acestuia, cu excepţia imposibilităţii (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgenţelor.~~

~~**Art. 26.** - Dacă în urma examinării sau în cursul îngrijirilor asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical consideră că nu au suficiente cunoştinţe sau experienţă pentru a asigura o asistenţă corespunzătoare, se vor consulta cu alţi colegi sau vor îndruma bolnavul către alţi specialişti.~~

Art. 27. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical vor păstra o atitudine de strictă neutralitate şi neamestec în problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimându-şi părerea numai dacă intervenţia este motivată de interesul sănătăţii pacientului, cu consimţământul prealabil al acestuia.

Art. 28. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical pot refuza acordarea unor îngrijiri către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătăţii pacientului, cu excepţia situaţiilor de urgenţă.

SECŢIUNEA a 2-a
Respectarea drepturilor pacientului

Art. 29. - Asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali vor respecta drepturile tuturor pacienţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare referitoare la acestea.

SECŢIUNEA a 3-a
Consimţământul

Art. 30. - O intervenţie medicală nu se poate efectua decât după ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, în cunoştinţă de cauză, şi-a dat consimţământul. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenţie medicală, asumându-şi în scris răspunderea pentru decizia sa; consecinţele refuzului său, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

Art. 31. - Consimţământul pacientului sau, după caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:

a) pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;

b) în cazul supunerii la orice fel de intervenţie medicală;

c) în cazul participării sale la învăţământul medical clinic şi la cercetarea ştiinţifică;

d) în cazul fotografierii sau filmării sale într-o unitate medicală;

e) în cazul donării de sânge în condiţiile prevăzute de lege.

Art. 32. - Consimţământul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, după caz, nu este obligatoriu în următoarele situaţii:

a) când pacientul nu îşi poate exprima voinţa, dar este necesară o intervenţie medicală de urgenţă;

b) în cazul în care furnizorii de servicii medicale consideră că intervenţia este în interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuză să îşi dea consimţământul, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să anunţe medicul curant/de gardă (decizia fiind declinată unei comisii de arbitraj de specialitate).

SECŢIUNEA a 4-a
Secretul profesional

Art. 33. - (1) Secretul profesional este obligatoriu.

(2) Secretul profesional există şi faţă de aparţinători, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate în tratament, chiar şi după terminarea tratamentului şi decesul pacientului.

Art. 34. - Obiectul secretului profesional îl constituie tot ceea ce asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical, în calitatea lor de profesionist, au aflat direct sau indirect în legătură

cu viaţa intimă a pacientului, a familiei, a aparţinătorilor, precum şi problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanţe în legătură cu boala şi alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.

Art. 35. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical răspund disciplinar pentru destăinuirea secretului profesional, excepţie făcând situaţia în care pacientul şi-a dat consimţământul expres pentru divulgarea acestor informaţii, în tot sau în parte.

Art. 36. - Interesul general al societăţii (prevenirea şi combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere în masă şi altele asemenea prevăzute de lege) primează faţă de interesul personal al pacientului.

Art. 37. - În comunicările ştiinţifice, cazurile vor fi astfel prezentate încât identitatea pacientului să nu poată fi recunoscută.

Art. 38. - Informaţiile cu caracter confidenţial pot fi furnizate de către asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical numai în cazul în care pacientul îşi dă consimţământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres.

CAPITOLUL VI
Situaţii speciale în practicarea profesiunii în sistem instituţionalizat

SECŢIUNEA 1
Situaţia bolnavului psihic

Art. 39. - Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistenţă medicală şi de îngrijiri de sănătate de aceeaşi calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi şi adaptate cerinţelor lor de sănătate.

Art. 40. - Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărată de daunele pe care ar putea să i le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnică sau manevră de îngrijire şi tratament, de maltratările din partea altor pacienţi sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferinţă fizică sau psihică.

Art. 41. - (1) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înţelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu îşi poate exprima liber voinţa, consimţământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.

(2) Nu este necesară obţinerea consimţământului în condiţiile prevăzute la alin. (1) atunci când este necesară intervenţia de urgenţă.

(3) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenţie medicală, după caz, asumându-şi în scris răspunderea pentru decizia sa; consecinţele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, dacă întreruperea tratamentului sau a îngrijirilor are drept consecinţă punerea în pericol a vieţii pacientului.

Art. 42. - Orice persoană care suferă de tulburări psihice trebuie tratată cu omenie şi respectul demnităţii umane şi trebuie să fie apărată împotriva oricăror forme de exploatare economică, sexuală sau de altă natură, împotriva tratamentelor vătămătoare şi degradante. Nu este admisă nicio discriminare bazată pe o tulburare psihică.

SECŢIUNEA a 2-a
Prescrierea, eliberarea pe baza unei reţete medicale şi administrarea drogurilor

Art. 43. - Prescrierea, eliberarea pe baza unei reţete medicale şi administrarea drogurilor, în alte condiţii decât cele prevăzute de lege, constituie infracţiune.

SECŢIUNEA a 3-a
Pacientul privat de libertate

Art. 44. - Asistentului medical generalist, moaşei şi asistentului medical care îngrijesc un pacient privat de libertate le este interzis să aducă atingere integrităţii fizice, psihice sau demnităţii acestuia.

Art. 45. - Dacă asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical constată că pacientul privat de libertate a suportat maltratări, aceştia au obligaţia să informeze organele competente.

SECŢIUNEA a 4-a
Situaţia pacienţilor infectaţi cu HIV sau bolnavi de SIDA

Art. 46. - (1) Pacienţii infectaţi cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la îngrijire şi tratament medical în mod nediscriminatoriu, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical fiind obligaţi să asigure îngrijirile de sănătate şi tratamentele prescrise acestor pacienţi.

(2) Păstrarea confidenţialităţii asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical care au în îngrijire, supraveghere şi/sau tratament astfel de persoane.

(3) Între specialiştii medico-sanitari, informaţiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate.

CAPITOLUL VII
Practicarea profesiunii în sistem privat. Îngrijirile la domiciliu

Art. 47. - Asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali exercită profesia în regim salarial şi/sau independent.

Art. 48. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical care îşi desfăşoară activitatea în calitate de titular sau asociat al unui cabinet de practică medicală pot furniza îngrijiri medicale la domiciliu, dacă sunt autorizaţi în acest sens, în conformitate cu prevederile legale privind organizarea şi funcţionarea îngrijirilor la domiciliu.

Art. 49. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să comunice medicului care a recomandat aceste servicii situaţia evoluţiei stării de sănătate a pacientului îngrijit.

Art. 50. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical chemaţi într-o familie ori colectivitate trebuie să respecte regulile de igienă şi de profilaxie, în exercitarea profesiei.

CAPITOLUL VIII
Probleme ale îngrijirii minorilor

Art. 51. - Dacă asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical apreciază că minorul este victima unei agresiuni sau privaţiuni, trebuie să încerce să îl protejeze, uzând de prudenţe, şi să alerteze autoritatea competentă.

Art. 52. - Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să fie apărătorul copilului bolnav, dacă apreciază că starea de sănătate nu este bine înţeleasă sau nu este suficient de bine protejată.

Art. 53. - În vederea efectuării tehnicilor şi/sau a manevrelor de îngrijire şi/sau de tratament asupra unui minor, consimţământul trebuie obţinut de la reprezentantul legal al minorului, cu excepţia situaţiilor de urgenţă.

CAPITOLUL IX
Probleme ale experimentării pe om

Art. 54. - (1) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoşi, din raţiuni experimentale.

(2) Dispoziţiile prezentului articol se completează cu celelalte prevederi legale incidente în materie.

Art. 55. - Impunerea, cu forţa sau prin inducere în eroare, a experimentului pe om reprezintă o abatere gravă pentru orice asistent medical generalist, moaşă şi asistent medical care participă în mod voluntar şi conştient la asemenea fapte.

CAPITOLUL X
Dispoziţii speciale

Art. 56. - La primirea în OAMGMAMR, asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical vor depune următorul jurământ:

"

În numele Vieţii şi al Onoarei,
jur să îmi exercit profesia cu demnitate, să respect fiinţa umană şi drepturile sale şi să păstrez secretul profesional.
Jur că nu voi îngădui să se interpună între datoria mea şi pacient consideraţii de naţionalitate, rasă, religie, apartenenţă politică sau stare socială.
Voi păstra respectul deplin pentru viaţa umană chiar sub ameninţare şi nu voi utiliza cunoştinţele mele medicale contrar legilor umanităţii.
Fac acest jurământ în mod solemn şi liber!"

Art. 57. - Dovedirea calităţii de membru al OAMGMAMR se face cu certificatul de membru, eliberat de OAMGMAMR.

Art. 58. - Actele medicale şi de îngrijire efectuate de asistenţi medicali generalişti, moaşe şi asistenţi medicali vor purta parafa şi semnătura acestora, pentru asumarea răspunderii individuale şi probarea responsabilităţii profesionale.

Art. 59. - Modelul certificatului de membru este adoptat de Consiliul naţional al OAMGMAMR ca anexă a Statutului Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naţionale a Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România nr. 1/2009, cu modificările şi completările ulterioare, şi face parte integrantă din acesta.

CAPITOLUL XI
Dispoziţii finale

Art. 60. - Nerespectarea prevederilor prezentului cod de etică şi deontologie constituie abatere şi atrage răspunderea disciplinară.

Art. 61. - Răspunderea disciplinară a membrilor OAMGMAMR nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială.

Art. 62. - Procedura de sesizare şi soluţionare a cauzelor este prevăzută în Statutul OAMGMAMR.

Art. 63. - Toţi asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali au obligaţia de a informa consiliul judeţean al OAMGMAMR, respectiv al municipiului Bucureşti despre modificările survenite în situaţia lor profesională.

Art. 64. - Consiliul judeţean al OAMGMAMR, respectiv al municipiului Bucureşti va informa Consiliul naţional al OAMGMAMR cu privire la aceste modificări.

Art. 65. - Prevederile prezentului cod de etică şi deontologie se completează corespunzător cu dispoziţiile Legii nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moaşă şi a profesiei de asistent medical, precum şi organizarea şi funcţionarea Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, ale Statutului

Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naţionale a Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România nr. 1/2009, ale Regulamentului de organizare şi funcţionare al Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naţionale a Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România nr. 3/2009, precum şi cu normele legale în materie pe specialităţi, cu modificările ulterioare.

Art. 66. - Completarea sau modificarea prezentului cod de etică şi deontologie se va face de către Adunarea generală naţională, la propunerea Consiliului naţional al OAMGMAMR.

Art. 67. - La data intrării în vigoare a prezentului cod de etică şi deontologie se abrogă Codul de etică şi deontologie profesională al asistentului medical şi al moaşei din România, adoptat de Adunarea generală naţională a Ordinului Asistenţilor Medicali şi Moaşelor din România.

Art. 68. - Prezentul cod de etică şi deontologie a fost adoptat de Adunarea generală naţională a OAMGMAMR în data de 9 iulie 2009 şi intră în vigoare la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I.